

De olielamp.

Opgetekend uit de mond van Hendrik Stegenga, groenteboer in Balk. Winkel nabij de Ossenbrug.

In het huisje aan de Norde in Sondel daar hebben Hendrik en Tet Stegenga met hun twee kinderen gewoond.

Een eind van de weg staan daar een paar huisjes.

Het huisje is door hun netjes opgeknapt en alles is weer spic en span.

Daar in die tijd is er nog geen elektra, gas of water. Dus voor je verwarming ben je aangewezen op kolen of houtkachel en voor de verlichting is de olielamp van toepassing.

Zo dus ook bij deze familie Stegenga.

Tet is een dag weg met de kinderen. Hendrik komt thuis van zijn werk en het is al een beetje schemerig. Dus tijd voor het aansteken van de lamp.

Nu heeft de lamp wel eens de neiging om wat te gaan walmen en is het dus zaak om dat goed in de gaten te houden. En dat doet Hendrik, lamp aan en er bij gaan zitten. Maar na een dag hard werken en in de warmte dan kun je wel eens wegdommelen in een klein slaapje. En ja hoor dat gebeurde ook deze keer. Mooi in de stoel ging het kopje voor of achterover en Hendrik was van de wereld. Maar o wee de lamp niet. Die gaf net als anders wel eens een mooie walm af. En die walm verspreide zich door het net opgeknapte huis. Hendrik zag en rook niets. In dromenland. Maar aan alle slaap komt een einde en de ogen gingen weer open. Tot zijn grote schrik en ontsteltenis was alles bedekt met een laagje roet uit de nog steeds walmende lamp. Zelfs de ramen hadden een zwart laagje gekregen dus de helderheid van een paar uur daarvoor was weg en bleef weg.

Puur ellende.

Hendrik heeft me nooit verteld hoe de eigenlijke reactie van Tet was bij thuiskomst. Maar aan de toon van het verhaal te horen was die niet vrolijk geweest.

Maar ook dat hebben ze overleefd en zijn samen jarenlang in de groente geweest.

Balk, 17-01-2010.

Binne J. Eppenga